

ترکیبات آلی گوگردی معمولاً جزو مواد آلوده کننده و خطرناک برای محیط زیست هستند. دی سولفید اویل (DSO) یکی از این ترکیبات است که در نتیجه فرایند تصفیه نفت و گاز تولید می شود. دی متیل سولفید (DMS) ماده ای سمی و به شدت بدبو و برای محیط زیست بسیار خطرناک است و وجود آن در هوا باعث آلودگی و ناراحتی های ریوی می شود و در آب و خاک نیز اثرات مخرب دارد. در پالایشگاه گاز عسلویه به علت تولید بسیار زیاد گاز، حجم تولید DSO مقابل ملاحظه است و سوزاندن آن مشکلات محیط زیستی ایجاد می کند. در واحد پژوهش و توسعه شرکت نفت و گاز پارس پروژه ای تعریف شد که این ماده به روش های میکروبی تجزیه شده و به موادی ضرر تبدیل شود. مطالعات بعدی نشان داد که این ماده قابل تفکیک است و پس از تفکیک پایلوت نیمه صنعتی با یک شرکت ایرانی در مرحله عقد قرارداد است. روش میکروبی نیز به جواب قابل قبول رسیده و گونه مناسب شناسایی و تکثیر شده است. به زودی طرح نیمه صنعتی آن در عسلویه اجرایی می شود. در آینده مقادیر زیاد DSO به روش شیمیایی تفکیک و مقادیر کم و آلودگی های ناخواسته آب و خاک به روش میکروبی رفع خواهد شد. در ادامه چکیده ای از این تحقیق را می خوانید:

تولید متانول از دی متیل سولفید (DMS) توسط باسیلوس ها

مهندس سید حمیدرضا علوی از شرکت نفت و گاز پارس
گیتی امتیازی، شراره حریری، محسن گلایی - دانشجویان دانشکده علوم دانشگاه اصفهان

چکیده

طبق مطالعات انجام گرفته باکتری های زیادی می توانند از ترکیبات گوگردی استفاده کنند که می توان به، Acinetobacter (5)، Hyphomicrobium (10)، Methylophaga (2)، Rhodococcus (6)، Thiobacillus (8)، Athrobacter (1)، Pseudonocardia (7) و باکتری های ارغوانی (9) اشاره کرد. همچنین گزارشاتی مبنی بر تجزیه زیستی (Biodegradation) این ترکیبات توسط بازیدومیسیت ها (3) و فیتوپلانکتون ها (4) در دست است ولی هیچگونه گزارشی در مورد تجزیه زیستی این ترکیبات از جمله DMS توسط باسیلوس ها وجود ندارد. در این تحقیق نشان داده شده که متانول از تجزیه زیستی DMS ایجاد و منجر به حذف آلودگی DMS, DSO و امثال آن از محیط زیست می شود.

مواد و روش ها

DMS یکی از ترکیباتی است که همراه DSO وجود دارد، به طوری که برای غنی سازی باکتری های تجزیه کننده DMS، مقداری خاک به محیط کشت حاوی DSO و مواد معدنی درج شده در جدول 1، اضافه شد.

در این تحقیق با غنی سازی خاک از ترکیبات خطی گوگرد حاوی DSO، دوباکتری جدا سازی شد که با روش های میکروبیولوژیکی به عنوان باسیلوس شناخته شدند. این باکتری ها به صورت کو-متابولیسم با استفاده از گلوکز به عنوان منبع کربن و دی متیل سولفید (DMS) موجود در DSO به عنوان منبع گوگرد، توانستند DMS را تجزیه و از آن متانول تولید کنند.

بررسی مقدار تولید متانول با روش گروماتوگرافی گازی Gas Chromatography (GC) نشان داد که 80٪ از DMS موجود در محیط کشت به متانول تبدیل شده است. همچنین با توجه به وجود گروه گوگردی می توان مقدار این ماده را با روش اسپکتروفتومتری UV مطالعه کرد. نتایج حاصله نشان داد که در شرایط آنکورباتور گذاری 30°C باکتری های جدا شده می توانند بیشترین پیک DMS را در طول موج 310nm کاهش دهند. همچنین با استفاده از کلرورباریم و استات سرب، هیچگونه سولفات یا H₂S آزاد شده در محیط مشاهده نشد.

ماده شیمیایی	مقدار بر حسب gr/lit	ماده شیمیایی	مقدار بر حسب gr/lit
KH ₂ PO ₄	۲/۲۵	FeC l ₃ .6H ₂ O	۰/۲
K ₂ HPO ₄	۲/۲۵	CaCl ₂	۰/۶
(NH ₄) ₂ SO ₄	۱	برای محیط جامد Agar	۱۵
MgCl ₂ .6H ₂ O	۰/۲	DSO	30 μ lit/lit
NaCl	۰/۱	اتوکلاو نمودن در ۱۲۱°C به مدت ۱۵ دقیقه	

جدول ۱- مواد مورد نیاز برای محیط کشت حاوی DSO

غلظت DMS کاهش یافت. علاوه بر این نتایج، مشخص گردید که سویه ۲ نسبت به سویه ۱ رشد سریع تری را در محیط حاوی DSO به عنوان منبع گلوکز به همراه گلوکز به عنوان منبع کربن، دارد. نهایتاً با استخراج DMS از خاک آلوده شده توسط حلال اتیل استات و انجام GC مشخص شد که از تجزیه زیستی DMS، متانول تولید شود. با توجه به این نتایج و تجزیه شدن این ماده توسط باسیلوس ها، می توان روش نوینی برای کاهش آلودگی این ماده خطرناک در محیط زیست، به دست آورد.

۲- تاثیرات DSO در تنفس میکروارگانیسم های خاک
 نقش مهمی در مرگ و میرباکتری ها دارد و می تواند تنفس را در مجاورت خاک کاهش دهد. به همین منظور برای مطالعه اثر غلظت های مختلف DSO بر روی تنفس خاک، مقادیر ۰/۱ تا ۵/۵ میلی لیتر به نمونه های آلوده خاک اضافه شد و تغییرات تنفس خاک بر اساس تغییر ماده رنگی در لوله های مویین بر حسب میلی متر مورد بررسی قرار گرفت (جدول ۲). همان طور که جدول نشان می دهد، تنفس وقتی که مقدار DSO ۰/۲ ml/gr است، در ۳ ساعت، ۵۰٪ کاهش می یابد و بعد از ۹ ساعت این کاهش به ۴۲/۳۹٪ می رسد. در حالی که اگر مقدار DSO ۰/۱ ml/gr باشد با وجود آنکه کاهش تنفس وجود دارد، ولی این کاهش تنفس بعد از ۹ ساعت به شاهد نزدیک تر می گردد و پس از مرگ یکسری از باکتری ها، تنفس در میکروارگانیسم های دیگر افزایش می یابد. بدان معنی که باکتری های باقی مانده می توانند DSO را اکسید نمایند. ولی باید در نظر داشت که اگر میزان DSO به ۰/۵ ml در هر گرم خاک برسد پس از گذشت ۹ ساعت ۶۲٪ کاهش تنفس وجود دارد به این معنی که عمل تنفس حتی در باکتری های اکسیدکننده آن متوقف گردیده است. ■

پس از ۲۱ روز، ۵ml از خاک غنی شده به محیط DSO Broth اضافه و ۴ بار پاساژ داده شد. سپس بر روی محیط DSO آگار خالص سازی انجام شد. برای سنجش غلظت H₂S آزاد شده در محیط، از روش رنگ سنجی (Colorimetry) به همراه معرف N و N-دی متیل پارافنیلین دی آمین استفاده شد و غلظت SO₄^{۲-} آزاد شده احتمالی در محیط کشت نیز با استفاده از کلرور باریم

مشخص گردید. همچنین برای استخراج فاز آلی از خاک آلوده شده به DSO از حلال اتیل استات به منظور انجام GC استفاده شد.

بحث و نتایج

۱- تجزیه زیستی DSO توسط باسیلوس ها
 DSO به عنوان محصول فرعی صنایع نفت شناخته شده و حاوی DMS، دی متیل دی سولفید (DMDS) اتیل سولفید، دی اتیل سولفید و غیره است. در این تحقیق با غنی سازی خاک توسط DSO توانستیم دو سویه باکتریایی را جدا کنیم که با توجه به آزمایشات کلیدی و اختصاصی باکتری شناسی، باکتری های میله ای، g⁺، کاتالاز⁺، اکسیداز⁺، هوازوی و بی هوازوی اختیاری و اسپوردار تشخیص داده شدند که این ویژگی ها مربوط به جنس باسیلوس می باشد. دو سویه جدا شده قادر به تولید H₂S و یا سولفات از DMS نیستند و تنها با حضور گلوکز به عنوان منبع کربن و به صورت کو- متابولیسم و در شرایط هوازوی، می توانند از DMS به عنوان منبع گوگرد استفاده کنند. علت این امر بررسی تغییرات جذب UV است. زیرا در حالتی که DMS هم به عنوان منبع گوگرد و هم به عنوان منبع کربن به کار رفته بود، تغییری در جذب UV مشاهده نشده ولی با افزودن گلوکز به محیط،

تغییر ماده رنگی در لوله مویین بر حسب mm	زمان بر حسب ساعت		
	۹	۵	۳
۰/۱	۵/۳	۴	۲/۵
۰/۲	۴/۸	۳/۷	۱/۵
۰/۳	۳	۲	۱/۲۵
۰/۴	۳	۲	۱/۲۵
۰/۴	۲/۹	۱/۹	۱/۲
۰/۵	۲	۱/۳	۰/۹

جدول ۲- نتایج حاصل از تنفس خاک در مجاور محلول DSO

شماره ۲۵ - شهریور ۱۳۸۴